

Regionale Klachtencommissie Wvggz West- en Midden Brabant

Correspondentie adres:

Postbus 770

5000 AT Tilburg

RegionaleKlachtencommissieWvggz@ggzbreburg.nl

BESLISSING

ex artikel 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

inzake

mevrouw [klaagster]

tegen:

GGz Breburg

zaaknummer RKC 21-xxx

^^

Algemeen:

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van mevrouw [klaagster] in behandeling genomen.

De commissie is betreffende de klacht van mevrouw [klaagster], geboren op [datum], tot de volgende beslissing gekomen.

De klacht:

Mevrouw [klaagster] heeft een klaagschrift ingediend gedateerd [datum] 2021. Zij klaagt daarin over de verplichte zorg die zij ontvangen heeft op [datum] 2020 door ambulancemedewerkers in de regio Deurne.

Ontvankelijkheid klager:

Klaagster is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd.

Ontvankelijkheid klacht:

Conform artikel 10:6 lid 1 onder b Wvggz en artikel 6.6. van het Reglement van de commissie, heeft de secretaris de ontvankelijkheid van de klacht van mevrouw [klaagster] onderzocht.

De bevindingen van dit onderzoek hebben de commissie tot het oordeel geleid dat de klacht van mevrouw [klaagster] niet ontvankelijk is.

De overwegingen van de commissie:

De commissie bestaande uit mr. A. Schreurs, voorzitter, de heer J. Sinnaeve, psychiater-lid en mevrouw L. van den Assum, lid, heeft als volgt overwogen.

De commissie heeft op grond van de verkregen informatie zijnde:

- het klaagschrift d.d. [datum] 2021;
- de nadere toelichting van patiëntenvertrouwenspersoon de heer [naam] d.d. [datum] 2021;
- het zorgplan d.d. [datum] 2020;
- de zorgmachtiging d.d. [datum] 2020;
- het verweerschrift zijdens GGz Breburg ingediend door [naam] (verpleegkundig specialist en zorgverantwoordelijke), [naam] (psychiater) en [naam] (jurist);
- de betreffende dagrapportages.

als volgt overwogen.

De commissie overweegt dat uit de verkregen informatie duidelijk wordt dat de door klagster ontvangen (verplichte) zorg door de ambulancemedewerkers niet toegerekend kunnen worden aan de verantwoordelijkheid van de zorgverantwoordelijke of andere behandelaren die betrokken waren bij de uitvoering van de zorgmachtiging d.d. [datum] 2020.

Klagster heeft zich door haar ontvluchting uit de zorgaccommodatie van de instelling onttrokken aan de geboden (verplichte) zorg. In haar klaagschrift beklaagt mevrouw [klagster] zich, kort gezegd, over het besluit tot medicatietoediening en de wijze van bejegening door deze zorgverleners. De zorgverleners van de ambulancedienst die zich ontfemd hebben over haar situatie en haar onder hun verantwoordelijkheid zorg hebben verleend om het door hen beoordeelde gevaar af te wenden, hebben naar het oordeel van de commissie op eigen gezag en wettelijke bevoegdheid zorg verleend.

De commissie is aldus van oordeel dat het optreden van deze zorgverleners niet onder het kader van de zorgmachtiging en niet onder verantwoordelijkheid van GGz Breburg is uitgevoerd.

In de latere toelichting op het klaagschrift wordt zijdens klagster gesteld dat de medewerkers van zorgaanbieder GGz Breburg instructies hadden moeten geven aan het ambulancepersoneel over hoe en welke zorg gegeven moest worden waarmee een verantwoordelijkheid voor hun optreden bij GGz Breburg zou vallen. Deze stelling wordt door de commissie niet onderschreven. Er is geen advies of instructie gevraagd; gezien de eigen taak, veronderstelde deskundigheid en feitelijke situatie van beoordeling door eigen waarneming, is het niet vereist dat men instructies vraagt of ongevraagd krijgt. Dit geldt te meer nu er slechts zorg is verleend ter overbrugging van een kortstondige gevaarsituatie ter plekke en buiten het kader de zorgmachtiging om.

Uit de dagrapportage blijkt dat het contact zich heeft beperkt tot de vraag naar welke locatie/instelling de ambulancemedewerkers klagster zouden moeten of mogen vervoeren:

"Rond [tijd] contact gehad met ambulance medewerker, mw ligt op dat moment in de ambulance. Is in Deurne lopend langs het spoor aangetroffen. Ambulance wil mw niet retour brengen naar de afdeling, moet daarvoor eerst toestemming vragen etc. O.g. word op een later moment nogmaals gebeld door medewerker van GGz in Deurne. Medewerker is gebeld door ambulance personeel met de vraag of zij mw daar naartoe kunnen brengen. Uitgelegd dat ambulance mw vandaag gewoon moet terug komen brengen en dat het niet wenselijk is voor mw haar tsb dat zij in Deurne opgenomen word. Medewerker van GGz in Deurne gaat opnieuw overleggen en zal o.g. terug bellen. Og. is niet meer teruggebeld, mw is om [tijd] wel retour op de SPOR met de ambulance."

Nu het handelen van de medewerkers van GGz Breburg zich beperkt heeft tot het bevorderen van een zo spoedig mogelijke terugkeer naar de zorg en verantwoordelijkheid van de zorgverantwoordelijke,

ziet de commissie geen mogelijk om de klacht van mevrouw [klaagster] te kwalificeren onder de klachtgronden die in artikel 10:3 Wvggz zijn opgenomen.

Ook de stelling zijdens klaagster dat het optreden van de ambulancemedewerkers in deze situatie naar analogie van artikel 7:3 Wvggz onder de werking van artikel 10:3 onder c. Wvggz gebracht moet worden, kan de commissie niet volgen. Afgezien van de vraag of de commissie een zodanige ruime interpretatieruimte van de wettekst toekomt, ontbreekt hier een dringende noodzaak daartoe. Immers klaagster staat een alternatieve met waarborg omklede klachtprocedure ter beschikking waar haar bezwaren getoetst kunnen worden.

De beslissing:

De klacht van mevrouw [klaagster] is niet ontvankelijk.

Datum uitspraak : Tilburg, 6 mei 2021